גמ' תניא אמרו להן ב"ה לב"ש הרי הוא אומר (א) [א] 1 לבת לרבות אור שמונים ואחד ר' הושעיא הוה שכיח קמיה דבר קפרא שבקיה ואתא קמיה דרבי חייא יומא חד פגע ביה [ב] בעא מיניה זב שראה ג' ראיות בליל ח' מה ב"ה אומרים בדבר זה טעמייהו דב"ה במפלת בלילה משום [ג] דכתיב (ב) לבת אבל זב שראה ג' ראיות בליל ח' פטרי דלא מייתרי קראי או דלמא לא שנא א"ל בר קפרא [ד] מה בבלי אומר בדבר זה אישתיק רבי הושעיא לא אמר כלום [ה] א"ל בר קפרא צריכין לדברי [א] עייא נחזור על הראשונות הרי הוא אומר [ו] לבת לרבות אור שמונים ואחד נימא כתנאי זב שראה ג' ראיות בליל ח' תני חדא [א] מביא ותניא אידך אינו מביא מאי לאו תנאי היא דהא דתניא מביא קסבר [ב] לילה אין מחוסר זמן [ז] והדתני אין מביא קסבר לילה מחוסר זמן אמר רב [ח] הונא בר אחא א"ר אלעזר הני תנאי סברי [ב] לילה מחוסר זמן והא דתניא מביא [ג] בזב בעל ב' ראיות והדתניא אין מביא בזב בעל ג' ראיות זב בעל ב' ראיות מאי למימרא הא קמ"ל דוקא ראה בליל ח' [ט] אבל ביממא דז' לא קסבר [י] כל ראייה שסותרת אין מביאה לידי קרבן אמר רבא אמאי אוקימתא להא דתניא אין מביא בזב בעל ג' ראיות ליתנייה גבי [ג] חמשה מביאין קרבן אחד על עבירות הרבה לא פסיקא [יא] [ד] דא"ר יוחנן ראה [ה] אחת בלילה וב' ביום מביא ב' בלילה ואחת ביום אין מביא אמר רב יוסף תדע דאחת בלילה וב' ביום מביא דהא ראייה ראשונה [יב] שכבת זרע בעלמא ואילו חזי תרתין אחרנייתא מצטרפי להו אמר רב ששת בריה דרב אידי מידי איריא ראייה ראשונה של זב חזייה בזמן חיובא אחת בלילה [יג] כיון דלאו בזמן חיובא חזייה אי לאו דאשמעינן רבי יוחנן דמצטרף ה"א לא תצטרף ומי א"ר יוחנן לילה מחוסר זמן [ה] והאמר חזקיה [ה] נטמא ביום מביא בלילה אין מביא ור' יוחנן אמר אפי' בלילה מביא כי קא"ר יוחנן ב' בלילה ואחת ביום אין מביא לדברי האומר [יד] מחוסר זמן לדברי האומר פשיטא ראה אחת בלילה וב' ביום איצטריכא ליה מהו דתימא כיון דלאו בזמן חיובא קחזי ליה לא תצטרף קמ"ל: **מתני'** [ו] האשה שיש עליה ספק ה' לידות וספק ה' זיבות מביאה קרבן אחד ואוכלת בזבחים ואין השאר עליה חובה ה' זיבות ודאות וה' לידות ודאות מביאה קרבן אחד ואוכלת בזבחים והשאר עליה חובה מעשה שעמדו קינין בירושלים בדינר זהב [טו] אמר רבן שמעון בן גמליאל [ז] המעון הזה לא אלין הלילה עד (ג) שיהיה בדינרין [טז] בסוף נכנס לב"ד ולמד האשה שיש עליה ה' לידות ודאות ה' זיבות ודאות מביאה קרבן אחד ואוכלת בזבחים [ח] ואין השאר עליה חובה [ט] ועמדו קינין [יז] ביום ההוא ברבעתים: **גמ'** ת"ר [יח] [י] ה' [י] לידות ודאי ה' זיבות ספק או ה' (ד) לידות ודאי וה' לידות ספק מביאה ב' קינין [°] אחת על הודאי ואחת על הספק של ודאי נאכלת והשאר עליה חובה של ספק אין נאכלת ואין השאר עליה חובה ר' יוחנן בן נורי אומר [יט] על ודאי תאמר על האחרונה ותפטר של ספק אם יש ודאי ביניהן תאמר על הודאי ותפטר ואם לאו תאמר על אחד מהן ותפטר [כ] ר"ע אומר בין על הודאי בין על הספק תאמר על אחת מהן ותפטר א"ל רב נחמן בר יצחק לרב פפא אימא לך משמיה דרבא הני תנאי במאי פליגי דר' יוחנן בן נורי מדמי להון לחטאת דמאן דחייב ה' חטאות עד דמייתי כולהון וסוף מכפר ליה ה"נ ל"ש [כא] ור"ע מדמי להון לטבילין דמאן דמחייב ה' טבילות כיון דטביל חדא זימנא איטהר ה"נ ל"ש [כב] א"ל רב פפא אי ס"ד ר' יוחנן בן נורי לחטאת מדמי [כג] להן אמאי של ספק תאמר על אחת מהן ותפטר אילו מאן דמחייב

רש"י

גמ' שבקיה. ר' אושעיא לבר קפרא: **בעא מיניה.** רבי אושעיא לבר קפרא: **בליל ח'.** לזיבה ראשונה ולמחר היה ראוי לקרבן: **מה ב"ה כו'.** מי מייתי ג' קרבנות אי לא: (ה) **עייא.** ר' חייא ובלשון גנאי קאמר ליה: (ו) [ו] (**הדר בעא מיניה ר' אושעיא מבר קפרא**): **בבלי.** רבי חייא עלה מבבל כדאמרי' התם (סוכה דף כ.) בתחלה נשתכחה תורה מישראל עלה הלל הבבלי ויסדה וחזרה ונשתכחה עלו בני הגולה ויסדוה ומאן נינהו יהודה וחזקיה בני רבי חייא: **נחזור על הראשונות.** כמו אמר מר. לעיל הרי הוא אומר כו' ומיבעיא לר' אושעיא טעמייהו דב"ה משום או לבת או משום דסברי לילה אינו מחוסר זמן: **והא דתניא אינו מביא קרבן** [יד] **[קסבר] לילה מחוסר זמן.** וטעמייהו דב"ה משום או לבת: **זב בעל שתי ראיות.** שזיבה ראשונה בת שתי ראיות היתה: [יה] (ז) **בת ג'.** הלכך כיון דלא יצאת שעה הראויה לקרבן כולה חדא זיבה אריכתא היא: **ליתנייה.** בפ' שני (לקמן דף ט.) גבי ה' מביאין קרבן אחד כו' כי היכי דקתני נזיר שנטמא טומאות הרבה: **לא פסיקא ליה.** כיון דזמנין דראיות דלילה נמי מיחייב כגון ראה אחת בליל ח' ושתים ביום המחרת: **שכבת זרע בעלמא הוא.** דאין לה אלא טומאת ערב בעלמא כדתניא זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע [ל] זב בראיה ראשונה הקישו לבעל קרי במס' נדה (דף לה.) ואמרו נמי במגילה (דף ח.) שתים לטומאה וג' אף לקרבן אבל חדא ראיה אין לה אלא טומאת ערב: **ומי א"ר יוחנן כו'.** דקאמר ב' בלילה ואחת ביום כו': **נטמא.** נזיר ביום ח' שראוי לקרבן מביא ב' קרבנות: **בליל.** ח' אינו מביא דלענין קרבן טומאה אריכתא היא דלילה מחוסר זמן: **מתני'** ספק זיבה כגון [יו] [טועה] שראתה ג' ימים ואינה יודעת אם בימי נדותה אם בימי זיבה מביאה קרבן ואינו נאכל: ספק לידה כגון שהפילה ואין ידוע מה: **האשה שיש עליה ה' ספקות של לידה או ה' של ספק זיבה מביאה קרבן אחד.** חטאת העוף הבאה על הספק: **ואוכלת בזבחים.** שהרי הקרבן הזה לטהרה בא והרי הוא כטבילה אם נטמאת האשה כמה טומאות טבילה אחת עולה לכולן אף קרבן זה כן: **ואין השאר עליה חובה.** לא הצריכוה חכמים להביאן שאף האחת בקושי התירו להקריבה ספק מליקת חולין למזבח שאם לא כן אין לה תקנה ליטהר בקדשים: **ה' לידות ודאות או ה' זיבות ודאות מביאה קרבן אחד ואוכלת בזבחים.** כמו שפירשתי: **והשאר עליה חובה.** כדאמרינן לקמן בפ' שני (ד' ט:) יכול תביא על הלידה שלפני מלאת ועל הלידה שלאחר מלאת קרבן אחד לשניהם ת"ל זאת [מ]: **קינין.** שני קינין ד' תורין: **בדינרי זהב.** בשני זהובין קן לדינר זהב: **המעון הזה.** שבועה: **נכנס לב"ד ללמוד כו'.** אע"פ שהיקל על דברי תורה עת לעשות לה' הוא שאלמלי לא ימצאו יחדלו מלהביא אפילו אחד ויאכלו בקדשים בטומאת הגוף: **קינין ברבעתים.** ב' קינין בשני רביעי דינר כסף. ל"א רבעתים לשון חצי הוא: **גמ'** ה"ג בתוספתא [י] **ה' לידות ודאי וה' לידות ספק כו' ר' יוחנן בן נורי אומר על הודאי.** חיישינן לפשיעה דאי אמרת תביא על אחת מהן שמא יש אשה שתלד לידה אחת ודאית ואינה רוצה להביא קרבן שתאמר והלא אשתקד היו עלי ה' לידות ודאות ולא הבאתי קרבן על ד' מהן ועכשיו אני מביאה (ח) ור"ע סבר כיון דלא [יז] אכלה אשתקד בלא שום קרבן לא פשעה: **תאמר על האחרונה.** אני מביאה ותפטר על השאר. ר"ע אומר תאמר על אחת מהן ואינה צריכה לומר על האחרונה [יח] ותפטר על השאר: **ועל הודאי תאמר על האחרונה ותפטר.** עכשיו מחיוב שאר קרבנות ואוכלת בזבחים היום ולמחר תקריב שאר קרבנות: **אם יש ודאי ביניהן.** (ט) [יט] ממין הספק דאמר על הודאי כדי שתיעשה ודאי ותהא נאכלת ותפטר לגמרי כדפרישית במתני' דבקושי התירו להקריב ספק: **על אחת מהן.** ואפילו על הראשונה: **בין ודאי כו'.** אינה צריכה לומר על האחרונה אני מביאה: כדר"ע ל"ג **ותפטר: ועד דמייתי כולהון.** לא מכפרת (י) אם הביא חטאת ראשונה עדיין חטאים האחרים עומדין אף כאן אם הביאה על הראשונות עדיין טומאה האחרונה במקומה ולא טהרה לאכול בקדשים לפיכך תאמר על האחרונה וטהרה והראשונות תביא לאחר זמן: **מאן דמחייב ה' טבילות.** אפי' אמר על הראשונה אני טובלת טהר מכל טומאה:

תוספות ליתני גבי חמשה מביאין. תימה היכי ליתני בהדייהו והא ס"ל להאי תנא לילה מחוסר זמן וה"ל כולה זיבה אריכתא ומשום האי טעמא אמרינן לקמן נזיר שנטמא טומאות הרבה דלא מיתוקמא כרבי דאמר נזירות טהרה לא חיילא עד יום ח' וכגון שנטמא בליל ח' דאי לילה מחוסר זמן כולה חדא טומאה אריכתא היא. ואומר רבי דלא דמי זב הרואה בליל ח' לנזיר שנטמא בליל ח' דזב שטהר ז' נקיים נטהר מיד ושוב כשראה בליל ח' ה"ל זיבה אחרת אבל נזיר נזירות טהרה לא חיילא עד למחר ולילה הוי מחוסר זמן כולה טומאה אריכתא היא שהרי עדיין לא נטהר מטומאה ראשונה: **נכנס** לב"ד ולימד. נראה שלא היקל על ד"ת אלא לטבילות מדמי לה לגמרי דאי מחוייב ה' טבילות כיון דטבל ליה חדא אין צריך לטבול עוד: **רבי** יוחנן בן נורי מדמי ליה לחטאת. תימה א"כ מאי חילק בין ראשונה לאחרונה ואדרבה תצטרך להביא כולן ולא תיסגי לה בקן א':

מסורת הש"ס

א) [מ"ק טז:], ב) [חגיגה ט: וש"נ], ג) לקמן ט., ד) חגיגה ט:, ה) ג"ז שם., ו) ב"ב קסו. [טהרות פ"ד מי"ג], ז) [פי' נשבע שבועה במקדש. ערוך וכן פי' רשב"ם בב"ב קסו.], ח) ע' בתוס' ב"ב קסו. ד"ה ה"ג גי' ר"ת דלא גרס ואין, ט) [לקמן י:], י) נ"ל זיבות, כ) רס"ק מ"ו וע"ש, ל) [ויקרא טו], מ) [ויקרא יב], נ) [פ"א ה"ג עיי"ש],

תורה אור השלם

1. וּבִמְלֹאת יְמֵי טָהֳרָהּ לְבֵן אוֹ לְבַת תָּבִיא כֶּבֶשׂ בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה וּבֶן יוֹנָה אוֹ תֹר לְחַטָּאת אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֶל הַכֹּהֵן: ויקרא יב ו

הגהות הב"ח

(א) גמ' הרי הוא אומר או לבת: (ב) שם משום דכתיב או לבת: (ג) שם במשנה עד שיהיו בדינרין לסוף נכנס: (ד) גמ' ת"ר ה' לידות ודאי ה' זיבות ספק או ה' זיבות ודאי: (ה) רש"י ד"ה בבלי נ"ל קודם ד"ה עייא: (ו) ד"ה הדר בעא. נ"ב משמע מפירוש רש"י הא דקאמר נחזור על הראשונות כו' רב הושעיא הוא דקא בעי מיניה תו מבר קפרא: (ז) ד"ה זב בעל שתי וכו' היתה הס"ד ואח"כ מ"ה בזב בעל ג' ראיות שזיבה ראשונה בת ג' היתה הילכך כיון דלא יצאת לשעה הראויה: (ח) ד"ה ה"ג בתוספתא וכו' ועכשיו אני מביאה תאמר על האחרונה וכו' על השאר ר"ע סבר וכו' לא פשעה הס"ד: (ט) ד"ה אם יש ודאי ביניהן בין הספק תאמר על הודאי: (י) ד"ה ועד דמייתי וכו' דאם הביא:

גליון הש"ס

גמ' אחת על הודאי ואחת על הספק. תמוה לי דהא באחד תסגי דאם הספק הם זבות פטורים באחד של הודאי. דיש עליה עשרה זיבות דסגי באחד. ולע"ג:

עין משפט נר מצוה

פז א ב מיי' פ"ג מהל' מחוסרי כפרה הל"ד:
ג [מיי' שם]:
פח ד מיי' שם הלכה ה:
פט ה מיי' פ"ו מהלכות נזירות הל' טו ע"ש:
צ ו ז מיי' פ"א מהל' מחוסרי כפרה הל"י:

מוסף רש"י

עייא. כך כינה שמו של ר' חייא, לשון גנאי (מו"ק טז:). **לילה אין מחוסר זמן.** אין חסרון זמן במי שהגיע לילו להקריב קרבנותיו מחר, הלכך מחוייב הוא להביא אלא שהלילה מעכבו מלהביא (חגיגה ט:) דהלילה הולך אחר היום (מנחות ק. והכוונה אחר היום שלאחריו). **ראה אחת בלילה ושתים ביום.** זב שספר שבעה נקיים כמשפטו וטבל והעריב שמשו וחזר וראה אחת בלילה ושתים למחר, **מביא.** קרבן על טומאה שניה זו לבד מן הקרבן שיביא על הראשונה, ויביא שני קרבנות כשיטהר, הואיל ולא ראה השניה עד שיצא לשעה שהיא ראויה להביא קרבן, יש לו תשלומין, ואף על השניה יביא, אע"פ שתחילתה בתוך זמן קרבן הראשונה לא אמרינן חדא טומאה היא (חגיגה ט:). **נטמא ביום מביא.** תנן (לקמן ט.) נזיר מביא קרבן אחד על טומאות הרבה, ואמר חזקיה נטמא ביום ח' שהוא ראוי להביא קרבנות ולהתחיל מנין נזירותיו וימים שמנה קודם טומאה בטלין, כמו שנאמר וביום השמיני יביא שתי תורים או שני בני וגו' והזיר לה' את ימי נזרו וגו' והימים הראשונים יפלו כי טמא נזרו, **מביא.** קרבן על הטומאה השנית, שכבר נתחייב בקרבן הטומאה והתחילה שניה והרי זו טומאה אחרת, אבל נטמא בליל שמיני אינו מביא אלא קרבן אחד, דכיון דלא יצא מטומאה הראשונה לשעה שהיא ראויה להביא עליה קרבן, לא נתחייב בקרבן הראשון ואין לו תשלומין (חגיגה ט.). **אפילו בלילה מביא.** הואיל וטבל לטומאתו ראשונה והעריב שמשו נתחייב בקרבן ואע"פ שאין לילה ראוי לקרבן (שם). **ספק ה' לידות.** חמש פעמים הפילה ספק רוח ספק ולד (רשב"ם ב"ב קסו.). **וספק ה' זיבות.** כגון מקולקלת למניינה וראתה חמשה חדשים שלשה ימים רצופים בכל חדש, ספק בימי נדה ספק בתוך י"א יום שבין נדה לנדה שהם ימי זיבה וחייבת בקרבן (שם). **מביאה קרבן אחד.** ליטהר מטומאתה, תור לעולה ותור לחטאת ואינו נאכל, דחטאת העוף בא על הספק ואינו נאכל, כדנפקא לן ממתני' דר' יוסי בר' חנינא במס' נזיר (כט. ב"ב שם). **ואין השאר עליה חובה.** שבקושי התירו להביא חטאת העוף על הספק כדי לטהרה מספק טומאתה, משום דהסיא חטאת אזלא לקבורה וכיון דמיטהרא בקרבן אחד כדאמרינן (לקמן) דומיא דאשה טמאה דמחייבא חמש טבילות ובטבילה אחת מטוהרת, תו לא מייתי חטאת מספק להביאו לבית הפסול (ב"ב שם). **והשאר עליה חובה.** וכגון דילדה לאחר מלאת, אבל על הלידה שבתוך מלאת נפטרת בקרבן אחד על שניהם, ומזאת תורת היולדת נפקא לן בפרק ארבעה מחוסרי כפרה (לקמן ט: רשב"ם ב"ב שם). **המעון הזה.** בבית המקדש נשבע (שם). **עד שיהיה בדינרין.** של כסף, כלומר שיהא זול (שם). **ברבעתים.** קן ברובע דינר (לקמן י:).

הדרן עלך שלשים ושש

רבינו גרשום

נטף ולמה נקרא נטף שנוטף מעץ הקטב כדאמר רבן שמעון הצרי אינו אלא שרף מעצי הקטב: הצפורן. זו שחלת כדתרגמי' נטופא וטרופא: משקל כל אחד שבעים מנה: מור וקציעה. זהו קידה: שבולת נרד. בלע"ז שפיקו: הקושט שנים עשר. מנה: וקלופה. לא נתפרשה לנו מה בושם הוא: הללו יוצאין מכלל סמים ובשמים: בורית כרשינא. של אותו מקום וי"א כרשינא של חלב כר בן שנה: ויין קפריסין. שעושין מן אביונות מן צלף: כיפת הירדן. בושם שגדל על שפת הירדן וי"א רעי של דג והוא עמברא בלע"ז: אם חסר אחת מסממניה חייב מיתה. דכתיב ואל יבא בכל עת אל הקדש היינו ביאה ריקנית אל פני הכפרת אשר על הארון ולא ימות כי בענן כלומר כשהוא נכנס ומקטיר בהליכתו ומעלה ענן לא ימות הא אם חיסר כלום ימות: רשב"ג אומר. מפרש מאי צרי: ששפין בו. שמכבסין בו את הצפורן כדי שתהא נאה: שתהא עזה. כדי שיהא ריחה נודף: שאין מכניסין מי רגלים במקדש. בעזרה במקום עשייתו: מסייעא ליה לר' חנינא. כל מעשי עשייתה לא יהו אלא בקדש בעזרה: אי בהמה חיה ועוף הא תנא ליה באותה משנה בשקלים ויינות ושמנין נמי תנא ליה בהדיא: אלא לאו קטרת. ומדקאמר נכסיו והיה בהן קטרת אלמא דאותה קטרת עשאה בחול דאי נעשית בקדש דציבור הויא אלמא עשייתה בחול: אמ"ר הושעיא. לא בקטרת דציבור קא מיירי דמעשיה בקדש (ומאי) [ואמאי] קרי לה נכסיו דבאותה הניתנת לאומנין בשכרן שעושין מלאכה בבדק הבית מיירי: כדתניא מותר הקטורת. היינו מותר הקטרת מה שמשתייר מאותן שלשת מנין יתירין אחר שנטל מהן מלא חפניו ביום הכפורים כדאמר לקמן: מה היו עושין בה היו מפרישין הימנו שכר האומנין ומחללין אותה על מעות האומנין. דהכי אמר שמואל במסכ' מעילה [ד' יד ע"א] בונין בחול ואח"כ מקדישין. כלומר היו קונין האומנין משלהן צורכי הבנין ומתקנין אותו וכשהיה מתוקן היו הגזברים נוטלין מעות הקדש כשיעור שנתנו האומנין ומחללין קדושתו על הבנין והיה הבנין קודש והמעות של הקדש יצאו לחולין ואח"כ מביאין מותר הקטרת כשיעור אותן מעות דמי האומנין ומחללין הקטרת על אותן מעות שהיו של הקדש וחזרו הן בקדושתן והקטרת יצאת לחולין: ונותנין אותה לאומנין בשכרן. אותן מעות היו נותנין לבית גרמי ובית אבטינס בשכרן וחוזרין ולוקחין אותה קטרת מן האומנין מתרומה חדשה מדמי הלשכה ומערבין אותה עם הקטרת חדשה והויא כולה חדשה הואיל ומתרומה חדשה נקנית ואם הקדיש האומן נכסיו בשעה עד שהיה הקטרת בידו באותה קטורת מיירי דמעשיה היו בקדש ולא קשיא: מתקיף לה רב יוסף. מי מצית אמרת דבההוא מיירי והא בכולהון מותרות דקרבנות בין דיין בין בהמה תני רב יהודה חוזרין ולוקחין אותן מן האומנין מתרומה חדשה והיו ראויין לקרבנות וכאן בהמקדיש נכסיו ואוקמינן בקטרת ולא תני בה חוזרין ולוקחין אותה מתרומה חדשה דהא לא קתני הכא אלא ינתנו לאומנין בשכרן ולא קתני חוזרין ולוקחין ומדלא קתני חוזר ולוקח ש"מ והיה בהן קטרת דקתני בקטרת דחול קתני אלמא מעשיה בחול וקשיא לר' יוסי בר' חנינא: אלא אמר רב יוסף. תריץ הכי. והיה בהן דברים הראויין דלאו בקטרת עצמה מיירי אלא והיה בהן אחד מן סמנין הראויין לקטרת ינתנו לאומנין: שס"ח מנה. שכך עולה חשבון המנין של אחד עשר סמנין קטרת: שיעור מלא חפניו היו קרוב לפרס: אחד לע"ב שנה. כל סוף ע"ב שנה היו מפטמין את הקטורת אותה שנה לחצאין חצי חשבון המנים שאמרנו ולמה כן לפי שמותר הקטרת שני מנין וחצי של ע' שנה עולה חשבונן לק"פ מנין וחצי הקטרת עולה קפ"ד מנין ואותן ד' מנין שלא מצינו בחשבון המותרות גדילין הן מן אותן משהו שנשתייר מן הפרס על מלא חופניו: ט"א מפי' ר' יצחק זצ"ל האי דקתני מפטמין אותו לחצאין לאו דווקא לחצאין קאמר דהא איבעי ליה לעשות לו שמונה מנים יותר על החצי שהרי חשבון המותרות אינו עולה אלא לק"פ דקסבר מלא חפניו הוה פרס מכוון וכיון שהוא קרוב לחצי תנא לחצאין: א)לפיכך יחיד שפיטם. את הקטרת לחצאין כדי להריח בו חייב שהרי מצינו פיטום לחצאין במקדש אבל פיטום שליש ורביע לא שמעתי שיהא במקדש: וחכ"א בכל יום היה מתקן במתכונתה. כלומר שלא היה מפטם של כל השנה כולה ביחד אלא בכל יום היה מתקן לצורך שעור היום ומכניס: כל אשר תעשה. הוא דמיחייב אם עשה כמוה להריח ואיפשר דמפטם מנה של יום פרס שחרית ופרס ערבית: פעמיים בשנה. כדי לחדש ריחה: בימות החמה בזורה. מפזר שלא תתעפש מן החום: שלא תפיג ריחה. מן הקור: אומר. הגיזבר הדק היטב כל שעה ששוחק מפני שהדבור יפה לבשמים בשעת שחיקה ודבור רע ליין בשעה שמקלח כדתנן במנחות זרק הגיר הקיש בקנה כלומר לעשות לו סימן שיסתום: וסמים אחריני. דכתיב חמשה כהני דלעיל: ומאי דוחקא למילף הכי שינוי דחיקי לילף להו בכלל ופרט ואימא סמים כלל כו': דבר שקוטר. שמתמר עשנו למעלה אף כל דבר שקוטר ועולה וריחו נודף ומהכא מירבי הנך אחריני דלא כתיבי בהנך הוו דבר שקוטר ועולה ולא אחריני דאין לך שקוטר

שיטה מקובצת

א] אומר או לבת לרבות אור שמונים ואחד והא דקאמר במתני' מ"ש אור פ"א מיום פ"א לדברי ב"ש קאמר. תוס': ב] ביה בבר קפרא בעא: ג] משום. ס"א דלילה לאו מחוסר זמן הוא זב נמי מיחייב דלילה לאו מחוסר זמן הוא או דילמא טעמייהו דב"ה בהמפלת משום דכתיב או לבת. התם הוא דמחייב דמייתרו קראי אבל הכא בזב שראה ג' ראיות בליל ח' פטרי דלא מייתרי קראי א"ל בר קפרא מה: ד] קפרא מה עייא אומר בדבר זה לא אמר ליה רבי אושעיא כלום הדר רבי אושעיא בעיא מיניה מילתא אחריתי א"ל בר קפרא מה: ה] עי' בחדושין: ו] אומר או לבת: ז] זמן והא דתניא: ח] רב אחא בר הונא: ט] י] עי' בחדושין: יא] פסיקא ליה דא"ר: יב] ראשונה של זב שכבת זרע בעלמא הוא ואילו: יג] בלילה ושתים ביום כיון: יד] האומר לילה מחוסר זמן כו' פשיטא שתים בלילה ואחת ביום מביא שתים בלילה ושתים ביום איצטריכא ליה מהו: טו] עי' בחדושין: טז] בדינרין כסף נכנס על אות ו' נרשם קו: יז] קינין בו ביום (תיבת ההוא נמחק) ברבעתים פי' שני קינין בשני רבעין קן ברובע דינר כסף דאמרי' לקמן גר בזמן הזה צריך שיפריש רובע לקינו והא דאמרינן לקמן פרידה אחת י"ל היינו בדיעבד. תוס': יח] חמש לידות כו' חמש זיבות פי' דתרוייהו לא מפטרי בקרבן אחד. תוס' גליון חמש לידות ודאות וחמש זיבות בספק מביאה שני קינין אחד על הודאות ואחד על הספק וקרבן של ודאי לידה אינו פוטר של ספק זיבה כדאיתא לקמן בפ' ד' מחוסרי כפרה עכ"ל הרא"ש. ה' זיבות ודאי וה' זיבות תיבת לידות נמחק: יט] כ] כא] עי' בחדושין: כב] א"ל רב פפא אי ס"ד ר"י כו' אמאי של ספק כו' כמו כן מצי למיפרך מאחרי דמדמה להו לחטאת ודאי תאמר כו' והלא לא מכפר עד שתביא אלא פריך שפיר מסיפא. תוס': כג] מדמי להון אמאי: כד] קרבן קסבר לילה: כה] מה"ד בזב בעל שלש שזיבה ראשונה היתה בת: כו] כגון טועה שראתה: כז] דלא נפטרה אשתקד תיבת אכלה ל"ש: כח] האחרונה אני מביא ותפטר: כט] ביניהן שיש ד' זיבות ממין הספק תאמר על אות ד' נמחק:

א) שייך לדף ו ע"ב